

Marianne Reusch

Friluftsloven

med kommentarer

GYLDENDAL
JURIDISK

MARIANNE REUSCH

FRILUFTSLOVEN

MED KOMMENTARER

GYLDENDAL
JURIDISK

1. utgave, 1. opplag 2016

ISBN 978-82-05-48449-8

Omslagsdesign: Gyldendal Juridisk

Sats: Type-it AS, Trondheim 2016

Brødtekst: 10,5/15 pkt. Minion

Forfatteren har mottatt støtte fra Hans Herman Horns Stiftelse.

Alle henvendelser om boken kan rettes til

Gyldendal Juridisk

Postboks 6730 St. Olavs plass

0130 Oslo

www.gyldendal.no/juridisk

juridisk@gyldendal.no

Det må ikke kopieres fra denne boken i strid med åndsverkloven eller avtaler om kopiering inngått med KOPINOR, interesseorgan for rettighetshavere til åndsverk. Kopiering i strid med lov eller avtale kan medføre erstatningsansvar og inndragning, og kan straffes med bøter eller fengsel.

Innhold

Oversikt over friluftsloven

1.	Friluftslovens forhistorie	23
1.1	Det første initiativet – Strandloven av 1937	23
1.2	En lov for friluftslivet – Friluftskomiteen av 1938	24
1.3	Friluftskomiteen av 1950	25
1.4	Den midlertidige strandlov av 1954	26
1.5	Friluftskomiteens innstilling fra 1954 – forslag til lovfestning av den «uskyldige nyttesrett»	27
1.6	Friluftsloven vedtas i 1957	29
1.7	En lov for det store publikum	30
2.	Lovendringer og rettsutvikling fra 1957 og fremover	31
2.1	Oreigningslova av 1958 og endringer i friluftsloven	32
2.2	Den midlertidige strandloven av 1965	33
2.3	Strandlovutvalget og strandplanloven av 1971	34
2.4	1980-tallet: Friluftslovens regler om byggeforbud og meldeplikt oppheves	35
2.5	Opprydning i lovverket og bedre lovstruktur	35
2.6	1990-tallet: Ny formålsparagraf og opptakten til «Furumoa-dommen»	36
2.7	Straffeloven av 2005 – med konsekvenser for friluftsloven	39
2.8	2011: Nye regler for skogplantefelt, høstingsrett, telting, stengsler og tilrettelegging	39
2.9	Rettsavklaring fra Høyesterett	41
2.10	Jus og politikk: Friluftslivets år i 2015 og Stortingsmelding om friluftsliv i 2016	41
2.11	Inkurer eller slurvefeil?	42
2.12	Formalendringer	43
3.	Friluftsloven i dag	43
3.1	Er friluftsloven en privatrettslig eller offentligrettslig lov?	45
3.2	Avtaleinngåelse på friluftslovens område	47
3.3	Harmonisering med andre lover	47
3.4	Rettskildesituasjonen	49
3.4.1	Forarbeider	49
3.4.2	Forskrifter	49

3.4.3 Lokale forskrifter	50
3.4.4 Sentrale forskrifter	50
3.4.5 Rettspraksis	51
3.4.6 Uttalelser	52
3.4.7 Rundskriv	53
4 Grunnlovsfestning av allemannsretten?	53

Kapittel I

OM FERDSEL M.V.	55
§ 1. (Lovens formål)	56
1 Endringshistorikk	56
2 Forarbeider	56
3 Bakgrunn	56
4 Generelt	57
4.1 Betydningen av aktivitetens formål i det enkelte tilfellet	57
4.2 Forholdet til grunneieren	59
4.3 Friluftsliv	61
4.4 Friluftslivets naturgrunnlag	61
4.5 Sikre, bevare og fremme allemannsretten	63
4.6 Fritidsaktivitet	63
4.7 Helsefremmende og trivelsskapende	63
4.8 Miljøvennlig	64
4.9 Grunnlovens miljøparagraf som tolkningsfaktor	64
§ 1 a. (Hva som forstås med innmark og utmark)	66
1 Endringshistorikk	66
2 Forarbeider	66
3 Bakgrunn	66
4 Generelt	67
4.1 Objektiv vurdering	69
4.2 Sanntidsvurdering	70
4.3 Arealplaners betydning	70
4.4 Autonome begreper	72
4.5 Innmark og utmark i andre lover	73
4.6 Rettsvirkninger?	74
5 Første ledd	74
5.1 Rettsanvendelsesskjønn	74
5.2 Innmark	75
5.3 Likestilt med innmark	75
5.4 Gårds plass	76
5.5 Hustomt	77
5.6 Den private sonen	79
5.7 Avstand fra bebyggelse	82

5.8 Eier eller bruker	83
5.9 Betydningen av grunneierens egen bruk	83
5.10 Betydningen av gjelder	85
5.11 Dyrket mark	86
5.12 Engslått og kulturbeite	88
5.13 Sekkebestemmelserne	88
5.14 Liknende område	90
5.15 Utilbørlig fortrengsel	90
5.16 Eier, bruker eller andre	92
5.17 Impediment	92
5.18 Område for industrielt eller annet særlig øyemed	93
5.19 Alternativ sti	95
6 Andre ledd	96
6.1 Graden av bearbeidelse/opparbeidelse	97
6.2 Fjellet	97
6.3 Strandsonen	98
6.4 Skogplantefelt	99
7 Særlige arealer	100
7.1 Områder som verken er innmark eller utmark?	100
7.2 Veier	101
7.3 Friarealer, uteoppholdsarealer, fellesområder for borettslag, sameier mv.	102
8 Uttalelse i tvilsspørsmål etter § 20	103
§ 2. (Ferdsl i utmark)	105
1 Endringshistorikk	105
2 Forarbeider	105
3 Bakgrunn	105
4 Generelt	106
5 Første ledd	107
5.1 Utmark	107
5.2 Til fots	108
5.3 Hele året	109
5.4 Hensynsfullt og med tilbørlig varsomhet	109
5.5 Formålet med ferdelsen	110
6 Andre ledd	110
6.1 Hest	111
6.2 Kjelke	112
6.3 Sykkel	113
6.4 Særlig om etsykkel	114
6.5 «Eller liknende»	114
6.6 Vei eller sti	116
6.7 På fjellet	117
6.8 Forbud	118

6.9 Nærmere angitte strekninger	119
6.10 Vedtak fra kommunen	120
6.11 Samtykke fra grunneieren eller brukeren	120
6.12 Stadfestelse av fylkesmannen	121
6.13 Kunngjøring	122
6.14 Overprøving	122
7 Tredje ledd	122
8 Håndheving	124
8.1 Bortvisningsrett	124
8.2 Tvangsmulkt og straff	124
§ 3. (Ferdsel i innmark)	125
1 Endringshistorikk	125
2 Forarbeider	125
3 Generelt	126
4 Første ledd	126
4.1 Innmark	126
4.2 Ferdsel til fots	126
4.3 Marken er frosset eller snølagt	127
4.4 30. april til 14. oktober	128
4.5 Gårdsplass eller hustomt	129
4.6 Inngjerdet område	130
4.7 Utilbørlig fortrengsel	131
4.8 Eier eller bruker	131
5 Andre ledd	131
5.1 Eier eller bruker	131
5.2 Forbud	131
5.3 Hage	132
5.4 Plantefelt	132
5.5 Høstsådd åker	133
5.6 Gjenlegg – attlegg	133
5.7 Nevneverdig skade	133
6 Tredje ledd	134
6.1 Fylkesmannens beslutning	134
6.2 Kunngjøring	135
6.3 Overprøving	135
7 Håndheving	135
7.1 Bortvisningsrett	135
7.2 Tvangsmulkt og straff	136
§ 3 a. (Ferdsel på vei eller sti i innmark)	137
1 Endringshistorikk	137
2 Forarbeider	137
3 Bakgrunn	137
3.1 Retten til ferdsel på vei gjennom innmark før lovendringen i 2011 ..	137

3.2 Lovfestning av retten til innmarksferdsel på sti eller vei i 2011	139
3.3 Behovet for å sikre ferdelsrett gjennom innmark	140
3.4 Tidligere regler om meldeplikt for tiltak som kunne sperre ferdselsårer gjennom innmark	141
3.5 I dag: Plan- og bygningsloven og tiltak i innmark som sperrer ferdselsårer	142
4 Generelt	143
4.1 Rettvern for stier gjennom innmark i kommuneplan og reguleringsplan	144
4.2 Ferdelsrett i innmark etter andre rettsgrunnlag, hevd, alders tids bruk, lokal sedvane mv.	145
5 Første ledd	146
5.1 Til fots	146
5.2 Vei, sti eller opparbeidet sti?	147
5.3 Vei eller sti som fører til utmark	148
5.4 Ride- eller kløvhest, tråsykkel og kjelke	149
5.5 «Eller liknende»	149
5.6 Unntak for organisert aktivitet som sykkelløp og rideklubbaktivitet ..	150
5.7 Unntak for ferdsel over gårds plass eller hustomt	151
5.8 Innmarksferdselen må ikke være til utilbørlig fortrengsel eller ulempe ..	151
5.9 Eier eller bruker	152
6 Andre ledd	152
7 Tredje ledd	152
7.1 Eier eller bruker	152
7.2 Forbud	152
7.3 Egnet til å volde nevneverdig skade	153
8 Håndheving	153
8.1 Bortvisningsrett	153
8.2 Tvangsmult og bøtestraff	153
§ 4. (Ferdsel med motorvogn og hestekjøretøy)	155
1 Endringshistorikk	155
2 Forarbeider	156
3 Bakgrunn	156
4 Generelt	157
4.1 Grunneierens reservasjonsrett mot motorisert ferdsel på eiendommen	158
4.2 Motorvogn – motorkjøretøy – motordrevet fremkomstmiddel – motorisert ferdsel	158
4.3 Særlig om forholdet mellom friluftsloven og motorferdselloven	159
5 Første ledd	162
5.1 Når ikke annet er bestemt	162
5.2 Forbud	163
5.3 Differensiert forbud	163

5.4 Bompenger og veiavgift	164
5.5 Fartsgrense	165
5.6 Ferdsel	166
5.7 Privat vei	166
5.8 Hestekjøretøy	167
5.9 Motorvogn	167
5.10 HjelpeMotor	168
5.11 Sykkel med hjelpeMotor	169
5.12 Ståhjuling	170
5.13 Elektrisk rullestol	171
5.14 Parkering	171
5.15 Bobil og campingvogn	172
5.16 Parkeringsavgift	173
6 Andre ledd	174
6.1 Offentlig vei	174
6.2 Nevneverdig skade eller ulempe	175
7 Håndheving	175
§ 5. (Almenhetens høstingsrett)	176
1 Endringshistorikk	176
2 Forarbeider	177
3 Bakgrunn	177
4 Generelt	178
4.1 Organisert og kommersiell bruk av høstingsretten	179
4.2 Høstingsrett i lys av andre lover	180
4.3 Høstingsrett og naturmangfoldloven	181
4.4 Høstingsrett og straffeloven	181
4.5 Høstingsrett og mineralloven	182
4.6 Høstingsrett og Finnmarksloven	183
4.7 Jakt og fiske	183
5 Første ledd	184
5.1 Under ferdsel i utmark	184
5.2 Nøtter som skal spises på stedet	185
5.3 Ville planter	185
5.4 Blomster, bær, sopp, urter	186
5.5 Trær	186
5.6 Mose og lav	187
5.7 Røtter	188
5.8 Stein, grus, sand	189
5.9 Skjell og tang	190
5.10 Når det skjer hensynsfullt og med tilbørlig varsomhet	191
5.11 Hensynsvurderingen ved organisert høsting	192
6 Andre ledd	193
6.1 Moltebær	194

6.2 «Multebærland»	194
6.3 Nordland, Troms og Finnmark	195
6.4 Eier eller bruker	196
6.5 Uttrykkelig forbud mot plukking	196
6.6 Unntak for molter som spises på stedet	196
7 Unntak fra høstingsretten	197
8 Håndheving	197
8.1 Bortvisningsrett	197
8.2 Straff	198
8.3 Fjerning av ulovlige innretninger som hindrer høstingsrett	198
8.4 Tvangsmulkt	199
§ 6. (Ferdsel på sjøen og i vassdrag)	200
1 Endringshistorikk	200
2 Forarbeider	200
3 Bakgrunn	200
4 Generelt	202
4.1 Ferdelsregulering til sjøs og i vassdrag	202
4.2 Småbåtloven	204
4.3 Havneloven	205
5 Første ledd	205
5.1 Uskyldig gjennomfart	205
5.2 Ferdsel til sjøs	206
5.3 Motorferdsel	206
5.4 Vannscooter	207
5.5 Forholdet til grunneiere på land	208
5.6 Avstand til bebyggelse	209
5.7 Opphold til sjøs	210
5.7.1 Brygger og havner	210
5.7.2 Ankring	211
5.7.3 Fortøyningsbøyer	211
5.7.4 Husbåt og flytende hytter	213
5.8 Høsting til sjøs	214
5.9 Islagt sjø	215
5.10 Motorferdsel på islagt sjø	215
6 Andre ledd	215
6.1 Vannressursloven	216
6.2 Ferdsel i vassdrag	216
6.3 Motorferdsel i vassdrag	217
6.4 Opphold i vassdrag	218
6.5 Høsting i vassdrag	219
6.6 Ferdsel på islagt vassdrag	220
7 Håndheving	221
7.1 Bortvisningsrett	221

7.2 Pålegg om retting, tvangsmulkt og straff etter friluftsloven	221
7.3 Spesiallovgivning	221
§ 7. (Landsetting og fortøyning av båt)	222
1 Endringshistorikk	222
2 Forarbeider	222
3 Bakgrunn	222
4 Generelt	222
4.1 Forholdet til grunneieren og andre	223
4.2 Begrensninger og særlig regulering av retten til å sette i land og fortøye båt	223
5 Nærmere om § 7	224
5.1 Under ferdsel	224
5.2 For kortere tid	224
5.3 Landsetting av båt	225
5.4 Strandstrekning i utmark	225
5.5 Bruk av kai eller brygge	226
5.6 Bruk av fortøyningsinnretninger, ringer, bolter og liknende i utmark	227
5.7 Eieren har nedlagt forbud	228
5.8 Uttalelse etter friluftsloven § 20?	229
6 Håndheving	229
6.1 Bortvisningsrett	229
6.2 Pålegg om retting, tvangsmulkt og straff	229
§ 8. (Bading)	230
1 Endringshistorikk	230
2 Forarbeider	230
3 Bakgrunn	230
3.1 Bading i sjøen	230
3.2 Bading i vassdrag	231
4 Generelt	231
4.1 Begrepet bading	232
4.2 Baderett på annet rettslig grunnlag	232
4.3 Tilrettelegging for bading	233
4.4 Grunneierens tiltak, bygging, skilting mv.	234
5 Nærmere om § 8	236
5.1 I sjøen	236
5.2 I vassdrag	236
5.3 Fra strand	237
5.4 I utmark	237
5.5 Fra båt	238
5.6 Avstand fra bebodd hus eller hytte	238
5.6.1 Bebodd	238
5.6.2 Rimelig avstand fra bebyggelse	239
5.7 Utilbørlig fortrengsel eller ulempe for andre	240

5.7.1 Næringsinteresser	242
5.8 Strandrett	243
6 Betaling for adgang til badeplass	243
7 Unntak fra retten til bading	244
7.1 Atferdsregler	244
7.2 Sperring	244
7.3 Havneforskrifter	245
7.4 Avstand til fiskeredskap	245
7.5 Verneområder	245
7.6 Drikkevannsrestriksjoner	245
8 Uttalelse i tvilsspørsmål	246
9 Håndheving	246
§ 9. (Rasting og telting)	248
1 Endringshistorikk	248
2 Forarbeider	249
3 Bakgrunn	249
4 Generelt	250
4.1 I forbindelse med ferdsel	251
4.2 Begrensninger og særlig regulering av retten til å telte	251
5 Første ledd	252
5.1 Samtykke fra eieren eller brukeren	253
6 Andre ledd	253
6.1 I utmark	253
6.2 Hvilke former for opphold omfattes?	254
6.3 Utilbørlig fortrengsel eller ulempe for andre	255
6.4 Skade på ungskog eller skogforyngelsesfelt	256
6.5 Avstand fra bebyggelse	258
6.6 Unntak for tilrettelagte teltplasser – forholdet til naboer	258
6.7 Forskrift om å tillate telting nærmere enn 150 meter fra bebyggelse ..	261
7 Tredje ledd	261
7.1 Tidsbegrensning – maksimalt to døgn	262
7.2 Unntak fra tidsgrensen på høyfjellet og i områder fjernt fra bebyggelse	262
7.3 Nevneveldig skade eller ulempe	264
8 Fjerde ledd	265
9 Femte ledd	266
9.1 Særlig om ansvaret for hund	268
10 Uttalelse etter § 20	269
11 Håndheving	269
11.1 Bortvisningsrett	269
11.2 Fravikelse etter tvangsfullbyrdelsesloven	270
11.3 Pålegg om retting, tvangsmulkt og straff etter friluftsloven	270

§ 10. (Friluftsmøte m.v.)	271
1 Endringshistorikk	271
2 Forarbeider	271
3 Bakgrunn	271
4 Generelt	272
4.1 Særlig regulering eller begrensning av organiserte aktiviteter	272
5 Første ledd	273
5.1 Anvendelsesområde. På land, til sjøs, i vassdrag	274
5.2 Friluftsmøte, idrettsstevne og liknende sammenkomst	274
5.3 Nevneverdig skade eller ulempe	275
5.4 Samtykke av eier eller bruker	276
5.5 Grunn hvor avsperring foretas, samling, start eller innkomst	276
5.6 Område hvor sammenstimling av folk må påregnes	277
6 Andre ledd	277
7 Håndheving	278
7.1 Bortvisningsrett	278
7.2 Pålegg om retting, tvangsmulkt og straff etter friluftsloven	278

Kapittel II

OM FERDSELSRETTENS UTØVING OG INNSKRENKNINGER I FERDSELSRETEN M.V.	281
§ 11. (Ferdsselskultur og eierens bortvisingsrett)	282
1 Endringshistorikk	282
2 Forarbeider	282
3 Bakgrunn	282
4 Generelt	284
4.1 God ferdsselskultur – en rettslig standard	285
5 Første ledd	286
5.1 Annen manns grunn	287
5.2 Sjøen utenfor	287
5.3 Hensynsfull og varsom opptreden	288
5.4 Skade eller ulempe	289
5.5 Særlig om kumulative skader og ulempor	291
5.6 Særlig om organiserte og kommersielle aktiviteter	293
5.7 Eier, bruker eller andre	295
5.8 Skade på miljøet	296
5.9 Plikter når stedet etterlates	296
6 Unntak fra hensynsregelen?	297
7 Andre ledd	298
7.1 Eier eller bruker	299
7.2 Bortvisning	299
7.3 Hensynsløs og utilbørlig atferd	300

7.4 Fravikelse etter tvangsmulkt og straff 301
8 Håndheving og straff 301
§ 12. (Erstatning for skade og ulempe) 303
1 Endringshistorikk 303
2 Forarbeider 303
3 Bakgrunn 303
4 Generelt 305
4.1 Skyldansvaret ved utøvelse av allemannsrett 306
4.2 Objektivt ansvar ved utøvelse av friluftsliv 308
4.3 Ansvar for turfolk som skades 309
4.3.1 Utgangspunktet: Utøverens egenansvar 310
4.3.2 Organiserte og tilrettelagte aktiviteter: separate aktsomhetsvurderinger 310
4.3.3 Rettspraksis om ansvar for fritidsskader 311
4.3.4 Juridisk litteratur om ansvar for fritidsskader 312
§ 13. (Ulovlige stengsler eller forbudsskilt) 314
1 Endringshistorikk 314
2 Forarbeider 315
3 Bakgrunn 315
4 Generelt 316
4.1 Forholdet til plan- og bygningsloven 318
5 Rekkevidden av § 13 319
6 Første ledd 320
6.1 Eier eller bruker 320
6.2 Stengsel 321
6.3 Andre hindringer 322
6.4 Særlig om kameraovervåkning, webkamera og viltkamera 322
6.5 Dummy-kameraer, falske kameraløsninger 324
6.6 Viltkamera 324
6.7 Webkamera 325
6.8 Å «vanskliggjøre» lovlige friluftslivsaktiviteter 325
6.9 Eierens berettigete interesser 326
6.10 Utilbørlig fortrengsel for allmennhetens utøvelse av allemannsrett 327
7 Andre ledd 329
8 Tredje ledd 330
9 Uttalelse etter § 20 331
10 Håndheving 332
10.1 Tvangsmulkt og straff etter friluftsloven 332
10.2 Håndheving etter andre lover 332
§ 14. (Avgift for adgang til friluftsområde) 333
1 Endringshistorikk 333
2 Forarbeider 335

3	Bakgrunn	335
3.1	Avgift for bruk av vassdrag	337
4	Generelt	338
4.1	Gratisprinsippet	338
4.2	Kommersiell bruk av allemannsretten	340
4.3	Forholdet til plan- og bygningsloven	342
4.4	Spillemiddelfinansiering	344
5	Nærmere om § 14	345
5.1	Ferdelsrett etter denne lov	345
5.2	Eier eller bruker	346
5.3	Tillatelse fra kommunen	346
5.4	Rimelig avgift	347
5.5	Opparbeidet friluftsområde	348
5.6	Det kan settes vilkår for tillatelsen	349
6	Håndheving	350
6.1	Bortvisningsrett	350
6.2	Tvangsmulkt og bøtestraff	351
§ 15.	(Regulering av ferdsel på visse friluftsområde)	352
1	Endringshistorikk	352
2	Forarbeider	352
3	Bakgrunn	353
4	Generelt	353
4.1	Veilededende normalforskrift?	355
5	Nærmere om § 15	355
5.1	Hvilke hensyn kan ivaretas, og hvilke aktiviteter kan reguleres?	355
5.2	Hvor omfattende kan reguleringen være?	356
5.3	Geografisk avgrensning av atferdsreglene	357
5.4	Beslutningsmyndigheten	358
5.5	Samtykke av eieren eller brukeren	359
5.6	Kommunens vedtak må stadfestes av fylkesmannen	360
6	Praktiske eksempler på ferdelsregler med hjemmel i § 15	361
6.1	Bøkeskogen, Larvik kommune	361
6.2	Dømmesmoen, Grimstad kommune	361
6.3	Melsvatn, Time kommune	362
6.4	Tautra, Trondheim kommune	362
6.5	Vestre Bolærne, Nøtterøy kommune	363
6.6	Konglungen, Asker kommune	363
6.7	Friluftsområder i Kristiansand kommune	363
6.8	Langøyene, Nesodden kommune	364
6.9	Fløyenområdet, Bergen kommune	364
6.10	Brennelvnesset, Porsanger kommune	365
6.11	Njåskogen, Time kommune	365
6.12	Falstadberget, Levanger kommune	365

6.13 Garnbakken og Langøya, Re kommune	365
6.14 Friluftsområder i Mandal kommune	366
6.15 Sjoa, Sel kommune	366
6.16 Søndre Jeløy, Moss kommune	366
6.17 Lathari, Alta kommune	366
6.18 Nomestranda, Nome kommune	367
6.19 Friluftsområder i Kragerø kommune	367
6.20 Lokale forskrifter vedtatt før 1996	367
6.21 Bortfall av lokale forskrifter	368
7 Ferdelsregler etter andre hjemmelsgrunnlag	369
8 Håndheving	371
8.1 Bortvisningsrett	371
8.2 Straff	372
§ 16. (Sperring av særlig utsatt område)	373
1 Endringshistorikk	373
2 Forarbeider	374
3 Bakgrunn	374
3.1 Adgangen til sperring foreslått i forkant av strandloven fra 1937	374
3.2 Friluftskomiteens innstilling 1954	376
4 Generelt	376
4.1 Eksempler på sperring med hjemmel i § 16	377
4.1.1 Hudøy i Tjøme kommune, Vestfold	377
4.1.2 Dvergsøya i Kristiansand kommune, Vest-Agder	378
5 Første ledd	379
5.1 Geografisk avgrensning av det sperrede området – «en eiendom»	379
5.2 Materielle vilkår for sperring	379
5.2.1 Nevneverdig skade	380
5.2.2 Til vesentlig hinder	380
5.3 Beslutningsmyndigheten	381
5.4 Vedtaket	381
5.5 Samtykke av eieren eller brukeren	382
5.6 Hel eller delvis sperring av eiendommen	382
6 Andre ledd	383
6.1 Tidsbegrensning	383
6.2 Kommunens vedtak må stadfestes av fylkesmannen	383
7 Sperring med hjemmel i andre rettsgrunnlag	384
8 Håndheving	384
§ 17. (Kunngjøring og klage i saker om ferdelsregulering eller sperreløyve)	385
§ 18. (Krav om innløsning av særlig utsatt område)	386
1 Endringshistorikk	386
2 Forarbeider	387
3 Bakgrunn	387

4 Generelt	387
5 Innløsning etter plan- og bygningsloven	388
6 Første ledd	390
6.1 Innløsningskravet	390
6.2 Beslutningsmyndigheten	390
6.3 Klage og rettslig prøving	391
6.4 Materielle vilkår for innløsning	391
6.4.1 I særlig grad utsatt for allmennhetens ferdsel	391
6.4.2 Når det ikke blir truffet vedtak om sperring	392
6.4.3 Sperring er ikke tilstrekkelig til å beskytte området	392
7 Andre ledd	393
7.1 Avtalebaserte løsninger	393
7.2 Rettslig skjønn	394
7.2.1 Vilkårene for innløsning	395
7.2.2 Innløsningens omfang	395
7.2.3 Erstatningens størrelse	395
7.3 Skjønnskostnader	396
§ 19. (Forholdet til andre lover)	398
1 Endringshistorikk	398
2 Forarbeider	398
3 Bakgrunn	398
4 Generelt	401
5 Nærmere om § 19	401
5.1 Utøvelse av allemannsretten etter denne lov	401
5.2 Begrensninger med hjemmel i friluftsloven	401
5.3 Begrensninger med hjemmel i andre lover eller forskrifter	402
5.4 Begrensninger som «følger av»	406
§ 20. (Uttalelse om tvilsspørsmål)	408
1 Endringshistorikk	408
2 Forarbeider	408
3 Bakgrunn	409
4 Generelt	409
4.1 Kommunens kompetanse	410
4.2 Rettsvirkninger av kommunens uttalelse – forholdet til forvaltningsloven	410
4.3 Forvaltingens alminnelige veiledningsplikt, forvaltningsloven § 11 ..	411
4.4 Gebyr for uttalelse	411
4.5 Krav fra grunneieren, brukeren eller interessert friluftslag	412
5 Bokstav a): Tvil eller uenighet om innmark eller utmark	413
6 Bokstav b): Tvil eller uenighet om avstand mellom teltplass og bebyggelse mv.	413
7 Bokstav c): Tvil eller uenighet om lovligheten av stengsel, hindring, skilt eller kunngjøring	415

Kapittel III

OM FRILUFTSLIVSFORVALTNINGEN. FORHOLDET TIL FORVALTNINGSLOVEN	417
§ 21. (Friluftslivsorganene)	418
1 Endringshistorikk	418
2 Forarbeider	418
3 Bakgrunn	418
4 Generelt	419
4.1 Departementet	419
4.2 Direktoratet	421
4.3 Fylkesmannen	422
4.4 Fylkeskommunen	423
4.5 Kommunen	424
§ 22. (Friluftslivsorganenes arbeidsoppgaver)	426
1 Endringshistorikk	426
2 Forarbeider	427
3 Bakgrunn	427
4 Generelt	428
5 Første ledd	429
6 Andre ledd	429
6.1 Kommunen	430
6.2 Fylkeskommunen	430
6.3 Fylkesmannen	431
7 Tredje ledd	432
§ 23. (Forskrifter)	434
1 Endringshistorikk	434
2 Forarbeider	435
3 Bakgrunn	435
4 Generelt	436
4.1 Forskrifter til gjennomføring og utfylling av loven	438
§ 24. (Forholdet til forvaltningsloven, herunder om kunngjøring og klage)	439
1 Endringshistorikk	439
2 Forarbeider	440
3 Bakgrunn	440
3.1 Den opprinnelige § 24	440
3.2 Tidligere regler om kunngjøring, ikrafttreden og klage – friluftsloven § 17	441
4 Generelt	442
5 Første ledd	442
6 Andre ledd	443

7 Tredje ledd	445
8 Fjerde ledd	446
9 Femte ledd	446
9.1 Hvem kan klage?	447
9.2 Klagemyndighet	447

Kapittel IV

OM BYGGEFORBUD M.V. OG MELDEPLIKT FOR BYGGVERK ELLER UTPARSELLERING.	449
--	-----

Kapittel V

OM TVANGSINNGREP, SKJØNN M.V.	451
§ 34. (Friluftsmark)	452
1 Endringshistorikk	452
2 Forarbeider	452
3 Bakgrunn	452
4 Generelt	454
5 Første ledd	455
6 Andre ledd	455
§ 35. (Tiltak og inngrepsløyve for å lette ferdsel i utmark)	456
1 Endringshistorikk	456
2 Forarbeider	457
3 Bakgrunn	458
4 Generelt	459
4.1 Kommunens skjønnsutøvelse	460
4.2 Tilrettelegging med hjemmel i tilgrensende regelverk	460
4.3 Tilrettelegging med hjemmel i markaloven § 9	461
4.4 Forhandlinger med grunneieren	462
5 Første ledd	463
5.1 Klage	464
5.2 Tilrettelegging i utmark	464
5.3 Hvilke tiltak kan utføres for å lette ferdsel i utmark?	466
5.4 Særlig om maskinpreparering av løyper	467
6 Andre ledd	469
6.1 Alminnelig eller begrenset rett?	469
6.2 Hvilke organisasjoner kan gis rett til merking og varding?	470
6.3 Adgangen til å stille vilkår sammen med inngrepsløyve	470
6.4 Rettskrav på inngrepsløyve?	470
7 Tredje ledd	471
7.1 Departementets myndighet	471
8 Fjerde ledd	472

9 Femte ledd	472
9.1 Hvem kan kreve skjønn?	472
9.2 Erstatningsutmålingen	472
9.3 Gjennomføring av skjønnssaken	473
9.4 Saksomkostninger	473
10 Sjette ledd	474

Kapittel VI

OM REAKSJONER VED OVERTREDELSE MV.	475
§ 39. (Straff)	476
1 Endringshistorikk	476
2 Forarbeider	477
3 Bakgrunn	477
4 Generelt	478
5 Vilkårene for straff	479
5.1 Offentlig påtale	479
5.2 Brudd på regler gitt i medhold av friluftsloven	480
5.3 Skyldkravet	481
5.4 Faktisk og rettslig uvitenhet (rettsvillfarelse)	482
5.5 Medvirkning	483
5.6 Rettsstrid	484
5.7 Nødrett	485
6 Bøtestraff	486
7 Strengere straffebud	487
§ 40. (Stansing, fjerning av ulovlige byggverk, tvangsmulkt m.v.)	489
1 Endringshistorikk	489
2 Forarbeider	490
3 Bakgrunn	490
4 Generelt	490
4.1 Forholdet til plan- og bygningslovens regler om håndheving av ulovlige tiltak og byggverk	491
5 Første ledd	492
5.1 Forholdet til plan- og bygningsloven	493
5.2 Bygning, inngjerding eller annet arbeid	494
5.3 Forbud eller pålegg gitt i medhold av denne lov	494
5.4 Kommunens krav om stansing	495
6 Andre ledd	496
6.1 Byggverk, stengsel eller annen innretning, skilt eller kunngjøring	497
6.2 Forbud eller pålegg gitt i eller i medhold av loven	497
6.3 Friluftsorganenes krav om fjerning	497
6.4 På den skyldiges kostnad	498
7 Tredje ledd	499

7.1 Vedtak fra kommunen eller Klima- og miljødepartementet	500
7.2 Stengsler eller skilt til hinder for lovlig ferdsel, bading, opphold eller høsting	501
7.3 Tvangsmulkt	501
8 Fjerde ledd	502
§ 41. (Lovens ikrafttreden og oppheving av andre lover)	505
1 Endringshistorikk	505
2 Forarbeider	505
3 Første ledd	505
4 Andre ledd	505
4.1 Oppheving av lov 16. mai 1860 om Jords Fredning § 39	505
4.2 Oppheving av lov 25. juni 1937 om avståelse av strandstrekninger til ferdsel og badning m.v.	506
4.3 Oppheving av midlertidig lov 4. juni 1954 om byggeforbud m.v. for strandstrekninger	506
5 Tredje ledd	506
Vedlegg	
FRILUFTSLOVEN SLIK DEN OPPRINNELIG LØD VED VEDTAKELSEN I 1957 .	509
Lovregister	527
Domsregister	541
Stikkordregister	543

Oversikt over friluftsloven

1. Friluftslovens forhistorie

1.1 Det første initiativet – Strandloven av 1937

Initiativet til å lovfeste allemannsretten kom på 1930-tallet. Samfunnsutviklingen utover på 1920- og 1930-tallet hadde ført til økende grad av innskrenkninger i befolkningens adgang til å ferdes langs sjøen, bade og legge til med båt. Bekymringene var av samme art som i dag. Det var observert at grunneiere, særlig rundt Oslofjorden, i stadig større utstrekning nektet allmennheten adgang til ferdsel og bading, eller forlangte betaling for adgang til stranden. I arbeidet med å få sikret arealer som varige friluftsområder, hadde det vist seg vanskelig å få til avtaler med grunneiere. Den første formelle innledningen til det som senere ble friluftsloven var Justis- og Politidepartementets innstilling av 29. januar 1937 med utkast til *lov om almenhetens adgang til ferdsel og bading på strandstrekninger m.v.* Innstillingen ble fremmet som Ot.prp. nr. 6 (1937). Lovforslaget fra 1937 gikk ut på at alle som hovedregel skulle ha rett til ferdsel og bading på udyrket strand utenfor en avstand på 150 meter fra bebodd hus. Videre inneholdt forslaget en ekspropriasjonshjemmel som kunne brukes for å sikre allmennheten adgang til bading eller annet friluftsliv.

«Allerede nu er det en følelig mangl på strandstrekninger som er skikket til bading og annen ferdsel for almenheten», står det i innstillingen fra 1937, se Ot.prp. nr. 6 (1937) s. 1. Uttalelsen er like gyldig i dag, nærmere 80 år senere.

Da justiskomiteen på Stortinget behandlet lovforstaget, var flertallet av den oppfatning at det var ønskelig med en lovfestning av fastere regler for å regulere forholdet mellom grunneiere og allmennhetens ulovfestede og sedvanerettslige ferdelsrett. Men komiteen mente spørsmålet måtte utredes grundigere enn i den proposisjonen som forelå. Komiteens flertall på fem medlemmer mente at lovfesting av en alminnelig ferdelsrett på strandstrekninger i en viss avstand fra bebodd

hus ville kunne lede til atskillige urimelige resultater. Etter komiteens syn var det bare delvis dekning i gjeldende rettsoppfatning for innholdet i forslaget. Komiteen etterlyste også nærmere regler om utstrekningen og utøvelsen av allmennhetens rettigheter samt regler som også ville omfatte skog- og fjellstrekninger, se Innst. O. XV (1937) s. 8. Justiskomiteen oppfordret departementet til å utrede disse spørsmålene nærmere og eventuelt komme med forslag til en fullstendig lov om friluftsliv. Den delen av lovutkastet som gjaldt ekspropriasjon av strandstrekninger til friluftsformål, ble vedtatt som lov 25. juni 1937 nr. 16 om avståelse av strandstrekninger til ferdsel og bading mv. Loven, som inneholdt fire paragrafer om ekspropriasjon, ble kalt *strandloven*. Loven gjaldt i 20 år og ble opphevet da friluftloven trådte i kraft 1. juli 1957, se friluftloven § 41. Strandloven fra 1937 må ikke forveksles med lovgivningen om byggeforbud i strandsonen, som de fleste i dag forbinder med «strandloven». Se nærmere nedenfor i punkt 1.4 og 2.2.

1.2 En lov for friluftslivet – Friluftskomiteen av 1938

Henrik Ibsen regnes som opphavsmannen til begrepet friluftsliv. Han brukte det for første gang i diktet «På vidderne». Diktet ble skrevet i Kristiania vinteren 1859–60 og ble trykket i Illustreret Nyhedsblads nyttårsutgave for 1860, ifølge Universitetet i Oslos digitale publisering av Henrik Ibsens skrifter. Diktets tekstlinjer nr. 226–229 lyder slik: «I den øde sæterstue, al min rige fangst jeg sanker; der er krak og der er grue, friluftsliv for mine tanker.» Mange tiår etter at ordet friluftsliv dukket opp i en norsk litterær tekst, fant begrepet også veien inn i lovspråket.

I forlengelsen av arbeidet med *lov om almenhetens adgang til ferdsel og bading på strandstrekninger* besluttet Justisdepartementet å nedsette et utvalg for å utrede utkast til en friluftslov. Ved departementets brev 26. september 1938 ble det oppnevnt en komité «til å utrede de spørsmål som friluftslivet reiser og til å fremkomme med forslag til en lov om friluftsliv». Høyesterettsdommer Erik Solem ble oppnevnt som leder. Komiteen holdt sitt konstituerende møte i november 1938. Sommeren 1939 reiste komiteen på befaring langs Oslofjordens øst- og vestside og Sørlandet til og med Mandal ut fra et «ønske om at kommisjonen ved selvsyn burde gjøre seg kjent med forholdene på forskjellige kanter av landet». Noen av komiteens medlemmer reiste også på befaring til Østfold. Sykdomsopphold og stortingsarbeid for medlemmene forsinket fremdriften i komiteens arbeid. Den 8. april 1940 holdt komiteen et kort møte. Arbeidet ble deretter innstilt som følge av

krigsutbruddet. Etter frigjøringen i 1945 ønsket Justisdepartementet å få lovarbeidet gjenopptatt, men ble hindret blant annet av budsjettmessige hensyn. Komitéformann Erik Solem fortsatte på egen hånd og la i juli 1948 frem sitt foreløpige utkast til lovforslag på 32 paragrafer for Justisdepartementet. Solem døde sommeren 1949, og arbeidet med hans lovforslag stoppet da opp.

1.3 Friluftskomiteen av 1950

Ved kongelig resolusjon av 7. november 1950 ble det nedsatt en ny komité som skulle føre videre det arbeidet Friluftskomiteen av 1938 og Erik Solem hadde utført. Justisdepartementet ga i foredraget til resolusjonen følgende rammer for arbeidet:

«Komiteens mandat vil først og fremst omfatte utredning og lovforslag angående almenhetens rett til ferdsel i skog og mark og avgrensningen av denne rett overfor grunneiers interesser. Særlig oppmerksomhet vil måtte vies problemet om almenhetens rett til ferdsel og bading langs fjord og strand og mulighetene for å verne denne rett mot den stadige fremadskridende utparsellering og bebyggelse av strandstrekningene.»

Høyesteretsadvokat Christian L. Jensen ble oppnevnt som komiteens formann. Han hadde også vært medlem av den forrige friluftskomiteen fra 1938.

Friluftskomiteen av 1950 avgav to innstillinger. Den første kom i mars 1952 og inneholdt forslag til *midlertidig lov om byggeforbud for strandstrekninger*. Innstillingen er gjengitt i Ot.prp. 1953 nr. 43. Se nærmere om fortsettelsen av dette lovarbeidet nedenfor. Den andre innstillingen ble avgitt i september 1954 og inneholdt utkast til *lov om friluftslivet*. Denne innstillingen omtales som *Friluftskomiteens innstilling (1954)* og utgjør første del av friluftslovens forarbeider. Etter innstilling fra kommunalkomiteen, Innst. O. 1953 nr. 150, vedtok Odelstinget 9. juli 1953 at Friluftskomiteens proposisjon om midlertidig byggeforbud for strandstrekninger ikke skulle tas under behandling av det da sittende Odelstinget. Grunnen var tidsnøden i stortingsssesjonens to siste måneder. I desember 1953 henstilte Friluftskomiteen departementet om å fremme lovsaken på ny og skrev i den forbindelse:

«Opplysninger som komiteen sitter inne med viser at utviklingen d.v.s. å stenge almenheten ute fra strandstrekningene har fortsatt som før, ja kanskje til og med har øket som følge av det foreliggende forslag til lov. Hvis det ikke snarest mulig blir gitt midlertidig lov på området er det etter komiteens mening grunn til å frykte for at en regulering av forholdene mange steder vil komme for sent til å bli virkelig effektiv.»